

Kohtuasi C-662/23 [Izmir]ⁱ**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

9. november 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Raad van State (Madalmaade kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

8. november 2023

Apellant:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastustaja apellatsioonimenetluses:

X

Põhikohtuasja ese

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheidi (justiitsasjade ja julgeoleku riigisekretär, kes on Madalmaade välismaalaste seaduse kohaselt varjupaigataotlusi menetlev asutus; edaspidi „staatssecretaris“ või „menetlev asutus“) apellatsioonkaebus Rechtbanki (esimese astme kohus, Madalmaad) otsuse peale, millega rahuldati välismaalase kaebus selle peale, et staatssecretaris oli jätnud tema rahvusvahelise kaitse taotluse kohta otsuse tegemata.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (edaspidi „direktiiv 2013/32/EL“) artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b tõlgendamine. Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kuidas tuleb

ⁱ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

tõlgendada fraasi „rahvusvahelist kaitset taotleb korraga suur hulk kolmanda riigi kodanikke või kodakondsuseta isikuid“, kuidas suhestub see fraasiga „mis teeb menetluse lõpuleviimisel kuuekuulisest tähtajast kinnipidamise praktikas väga raskeks“ ja kas asjaomasel hindamisel võib vajaduse korral võtta arvesse muid asjaolusid.

Eelotsuse küsimused

Esimese küsimuse alaküsimus a

Kas menetlev asutus võib kasutada oma õigust pikendada otsuse tegemiseks ettenähtud kuuekuulist tähtaega, kui tegemist on suure hulga rahvusvahelise kaitse taotlustega, mis esitatakse direktiivi artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b tähenduses korraga, kui rahvusvahelise kaitse taotluste arv suureneb teatud aja jooksul järk-järgult ja see teeb menetluse lõpuleviimisel kuuekuulisest tähtajast kinnipidamise praktikas väga raskeks? Kuidas tuleb selles kontekstis tõlgendada sõna „korraga“?

Esimese küsimuse alaküsimus b

Milliste kriteeriumide alusel tuleb hinnata, kas tegemist on „suure hulga“ rahvusvahelise kaitse taotlustega direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b tähenduses?

Teine küsimus

Kas ajavahemik, mille jooksul toimub rahvusvahelise kaitse taotluste hulga suurenemine, peab olema ajaliselt piiratud, et suurenemine oleks veel hõlmatud direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punktiga b? Kui jah, siis kui pikk võib see ajavahemik olla?

Kolmas küsimus

Kas hindamisel, kas menetluse lõpuleviimisel on direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punktis b osutatud kuuekuulisest tähtajast kinnipidamine praktikas väga raske, võib ka selle direktiivi artikli 4 lõiget 1 silmas pidades arvesse võtta asjaolusid, mis ei põhine rahvusvahelise kaitse taotluste hulga suurenemisel, näiteks asjaolu, et menetleval asutusel tuleb tegeleda kuhjumisega, nimelt läbi vaatamata varjupaigataotlustega, mis olid esitatud juba enne rahvusvahelise kaitse taotluste hulga suurenemist, või töötajate nappuse probleemiga?

Viidatud liidu õigusnormid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (uuesti sõnastatud) (ELT 2013, L 180, lk 60), põhjendus 18, artiklid 1 ja 4 ning artikli 31 lõige 2 ja lõike 3 kolmanda lõigu punkt b

Viidatud riigisisese õigusnormid

2000. aasta välismaalaste seadus (Vreemdelingenwet 2000; edaspidi „Vw 2000“), artikli 42 lõike 4 punkt b

Välismaalaste ringkirja 21. septembri 2022. aasta muutmise otsus (Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire van 21 september 2022; edaspidi „WBV 2022/22“)

Asjaolude ja põhikohtuasja lühikokkuvõte

- 1 Staatssecretaris pikendas WBV 2022/22-ga, mis kehtib alates 27. septembrist 2022, varjupaigataotlejatele tähtajalise elamisloa andmise otsuse tegemiseks seadusega ette nähtud kuuekuulist tähtaega üheksa kuu võrra. WBV 2022/22 on kohaldatav kõigi taotluste suhtes, mille puhul ei olnud seadusjärgne otsuse tegemise tähtaeg 27. septembril 2022 veel lõppenud. See võeti vastu Vw 2000 artikli 42 lõike 4 punkti b alusel, millega oli Madalmaade õigusesse üle võetud direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkt b. Viidatud sätte kohaselt võivad liikmesriigid kuuekuulist tähtaega pikendada maksimaalselt üheksa kuu võrra, kui rahvusvahelist kaitset taotleb korraga suur hulk kolmanda riigi kodanikke või kodakondsuseta isikuid, mis teeb menetluse lõpuleviimisel kuuekuulisest tähtajast kinnipidamise praktikas väga raskeks.
- 2 Seda tähtaega pikendati tulenevalt varjupaigataotluste hulga ootamatust suurenemisest 2021. aasta teisel poolel ja 2022. aastal. Staatssecretaris peab tegelema ka kuhjumisega, nimelt varjupaigataotlustega, mis olid esitatud enne varjupaigataotluste hulga suurenemist, ning teeb seetõttu märkimisväärse osa taotluste kohta otsuse pärast kuuekuulise tähtaja möödumist. WBV 2022/22 seletuskirjast nähtub, et muu hulgas töötajate nappuse tõttu ei suuda staatssecretaris varjupaigataotlusi praktikas enam kuue kuu jooksul nõutava hoolsusega hinnata.
- 3 Türgi kodanik X esitas 10. aprillil 2022 Madalmaades varjupaigataotluse. Staatssecretaris ei teinud selle taotluse kohta otsust kuue kuu jooksul. Seetõttu saatis X 13. oktoobri 2022. aasta kirjaga staatssecretarisele palve tegutseda kiiremini. Staatssecretaris jättis otsuse kahe nädala jooksul tegemata. Kuna otsust tähtaja jooksul ei tehtud, esitas X kaebuse Rechtbankile (esimese astme kohus).

- 4 Rechtbank (esimese astme kohus) sedastas 6. jaanuaril 2023, et staatssecretarise otsus pikendada WBV 2022/22-ga varjupaigataotluste kohta otsuse tegemise tähtaega ei olnud õiguspärane. Olgugi et varjupaigataotluste hulk on alates 2021. aasta teisest poolest suurenenud, ei ole tegemist olukorraga Vw 2000 artikli 42 lõike 4 punkti b tähenduses. Seetõttu rahuldab Rechtbank (esimese astme kohus) Xi kaebuse.
- 5 Rechtbanki (esimese astme kohus) hinnangul tuleb viidatud sätet tõlgendada nii, et korraga esitatud varjupaigataotluste hulk peab suurenema sedavõrd kiiresti („tipp“), et staatssecretaris ei ole enam võimeline varjupaigataotlusi otsuse tegemise tähtaja jooksul nõutava hoolsusega läbi vaatama. Sellist tippu välja ei kujunenud, sest varjupaigataotluste hulk suurenes üksnes järk-järgult ja ei tekkinud olukorda, kus suur hulk välismaalasi taotleb rahvusvahelist kaitset korraga.
- 6 Rechtbanki (esimese astme kohus) arvates ei jäta direktiiv 2013/32/EL kaalutusõigust otsuse tegemise tähtaja pikendamiseks, kui varjupaigataotluste hulk suureneb vaid aeglaselt. Sellisel juhul on staatssecretarisel nimelt piisavalt aega ja võimalust otsuse tegemiseks vajalikke vahendeid suurendada. See tõlgendus vastab direktiivi 2013/32/EL eesmärgile, et menetlev asutus teeks varjupaigataotluste kohta otsuse võimalikult kiiresti, kuid nõutava hoolsusega.
- 7 Staatssecretaris esitas selle otsuse peale apellatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van Statele (Madalmaade kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu halduskohtuasjade osakond).

Põhikohtuasja poolte peamised väited

- 8 Apellatsioonimenetluses väidab staatssecretaris, et Rechtbank (esimese astme kohus) tegi alusetult järelduse, et tema otsus pikendada WBV 2022/22-ga seadusjärgset otsuse tegemise tähtaega ei ole õiguspärane. Staatssecretarise hinnangul tõlgendas Rechtbank (esimese astme kohus) Vw 2000 artikli 42 lõike 4 punkti b ja direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b väärtalt. Arvestades direktiivi 2013/32/EL eesmärki ja soovivat toimet, ei tuleks neid sätteid tõlgendada kitsalt, vaid laialt. Staatssecretaris leiab, et õigusnormist ega direktiivist ei tulene, et korraga esitatud varjupaigataotluste hulk peab moodustama „tipu“. Menetlev asutus võib otsuse tegemise tähtaega – koostoimes muude asjaoludega – pikendada ka varjupaigataotluste hulga aeglasema suurenemise korral, et tagada varjupaigataotluste põhjalik ja piisav läbivaatamine kooskõlas direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 2 nõuetega.
- 9 Staatssecretarise sõnul näitab varjupaigataotlusi puudutav statistika, et praegu olemasolevate vahendite juures ei suuda ta varjupaigataotluste hulga suurenemisega toime tulla. Suutlikkuse suurendamiseks on vaja aega. Staatssecretaris leiab, et direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkt b annab selleks võimaluse, sest praeguses olukorras ei saa ta piisavat ja põhjalikku läbivaatamist tähtaja jooksul enam tagada ning direktiivi 2013/32/EL

artikli 31 lõiget 2 arvestades on sellel huvil esimus otsuste kiire vastuvõtmise ees. Staatssecretaris on seisukohal, et otsuse tegemise tähtaja pikendamist kaaludes võib ta arvesse võtta ka tekkinud kuhjumist varjupaigataotluste menetlemisel. Ka see nõuab otsuse tegemiseks vajalikke vahendeid ja muudab menetluse nõutava hoolsusega lõpuleviimisel kuuekuulisest tähtajast kinnipidamise praktikas väga raskeks.

Ettepaneku põhjenduste lühikokkuvõte

Statistika

- 10 Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Madalmaade kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu halduskohtuasjade osakond) annab ülevaate statistilistest andmetest varjupaigataotluste koguarvu kohta Madalmaades aastatel 2014–2022 ning Staatssecretarise hinnangu aluseks olnud prognoosidest, rõhutades aastaid 2021 ja 2022. Samuti esitab ta arvandmed staatssecretarise töötajate kohta. Ülevaatest nähtub, et 2021. aastal esitati ligikaudu 36 620 varjupaigataotlust. 2022. aastal esitati 47 991 varjupaigataotlust, samal ajal kui staatssecretarise 2021. aasta prognoosi kohaselt oli 2022. aastaks oodata 34 370 varjupaigataotlust. Seega suurenes varjupaigataotluste arv 2022. aastal võrreldes 2021. aastaga 24% ja oli sel aastal oodatust 28% suurem. 2021. aastal oli staatssecretarisel 4120 täistööajaga töötajat ja 849 koosseisuvälisist töötajat, 2022. aastal oli täistööajaga töötajaid 4558 ja koosseisuväliseid töötajaid 835.

Küsimused direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b ulatuse kohta

- 11 Direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punktist b ei selgu üheti mõistetavalt, kas olukord, kus varjupaigataotluste arv teatud aja jooksul järkjärgult suureneb, võib tähendada olukorda, kus rahvusvahelist kaitset taotleb korraga suur hulk kolmanda riigi kodanikke või kodakondsuseta isikuid. Kui aeglane suurenemine teatud aja jooksul peaks olema hõlmatud direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punktiga b, on ebaselge, kui pikk võib see aeg olla. Lisaks tekib küsimus, kas sõna „mis“ silmas pidades võib selle sätte kohaldamisel arvesse võtta ka muid asjaolusid kui varjupaigataotluste suur hulk, näiteks asjaolu, et menetlev asutus peab tegelema kuhjumisega, mis ei ole tingitud varjupaigataotluste arvu suurenemisest (edaspidi „eraldiseisev kuhjumine“).
- 12 Lisaks on direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõikes 2 sätestatud, et läbivaatamismenetlus viiakse lõpule võimalikult kiiresti, ilma et see piiraks taotluse piisavat ja põhjalikku läbivaatamist. Nii direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b kitsa kui ka laiema tõlgendamise korral tekib läbivaatamismenetluses teatav vastuolu kiiruse ja hoolsuse vahel. Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Madalmaade kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu halduskohtuasjade osakond) hinnangul ei anna

direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b sõnastus, eesmärk ega ettevalmistavad materjalid ja ülesehitus teavet selle kohta, kuidas tuleb seda sätet tõlgendada.

Sõnastus

- 13 Fraasi „rahvusvahelist kaitset taotleb korraga suur hulk kolmanda riigi kodanikke või kodakondsuseta isikuid“ ja selle suhet fraasiga „mis teeb menetluse lõpuleviimisel kuuekuulisest tähtajast kinnipidamise praktikas väga raskeks“ ei ole direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punktis b määratletud ega lähemalt selgitatud. Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van Statel (Madalmaade kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu halduskohtuasjade osakond) tekib seejuures eelkõige küsimus, kuidas tuleb tõlgendada sõnu „korraga“ ja „suur hulk“.
- 14 Sõna „korraga“ võib ühest küljest tõlgendada kitsalt, nimelt tähenduses „samal ajal, samal hetkel, ühekorraga, samal momendil“. Teisest küljest on mõeldav selle sõna mõnevõrra laiem tõlgendus, eriti kui võtta arvesse, et varjupaigataotlusi esitatakse praktikas tegelikult harva täpselt ühel ja samal ajal. Kõnealus kontekstis võib sõna „korraga“ tähendada ka „lühikese aja jooksul“. Sellest võiks tuleneda, et direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b võib kohaldada ka lühikese aja jooksul esitatud varjupaigataotluste koondumise korral, mille tulemusel seisab staatssecretaris teatud hetkel silmitsi suure hulga varjupaigataotlustega, mille kohta ta peab lühikese aja jooksul otsuse tegema, mis teeb menetluse lõpuleviimisel kuuekuulisest tähtajast kinnipidamise praktikas väga raskeks.
- 15 Lisaks ei ole piisavalt selge, mida täpselt tähendab „suur hulk“. Küsimus on selles, kui palju varjupaigataotlusi kokku moodustab „suure hulga“ ja kas see tuleks määrata absoluutarvudes või tuleks hulga määramisel näiteks arvesse võtta taotluste struktuurset laekumist liikmesriigis.
- 16 Seega ei anna sätte grammatiline tõlgendamine teavet selle kohta, kuidas tuleb tõlgendada direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b.

Eesmärk ja ettevalmistavad materjalid

- 17 Ka direktiivi 2013/32/EL artikli 31 eesmärk ei loo selgust küsimuses, kuidas tuleb tõlgendada selle direktiivi artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b. Ettepanekust ja Euroopa Komisjoni muudetud ettepanekust direktiivi 2013/32/EL uuestisõnastamise kohta (vt KOM(209) 554 (lõplik), lk 8, ja KOM(2011) 319 (lõplik), lisa, lk 13 ja 14) ning selle direktiivi põhjendusest 18 nähtub, et direktiivil 2013/32/EL on mitu eesmärki. Ühest küljest on üldine kuuekuuline tähtaeg mõeldud selleks, et nii liikmesriikide kui ka taotlejate huvides tagada rahvusvahelise kaitse taotluse kohta otsuse tegemine võimalikult kiiresti. Direktiivi uuesti sõnastamisel otsustati sõnaselgelt kuue kuu pikkune tähtaeg säilitada. See võib viidata sellele, et direktiivi 2013/32/EL artikli 31

lõikes 3 sätestatud erandeid sellest põhimõttest tuleb tõlgendada kitsalt. Teisest küljest võib asi olla nii, et selle direktiivi artikli 31 lõikes 3 sätestatud pikendamisvõimalused ei ole käsitatavad erandina põhimõttest, vaid erijuhtumitena, mille puhul on pikem otsuse tegemise tähtaeg põhjendatud. Seda järeldust toetab asjaolu, et pikendamisvõimalused võeti kasutusele selleks, et pakkuda liikmesriikidele suuremat paindlikkust näiteks rahvusvahelise kaitse taotluste hulga järsu suurenemise korral. Sätte kitsas tõlgendamine võiks seda paindlikkust kahjustada.

Ülesehitus

- 18 Ka direktiivi 2013/32/EL artikli 31 ülesehitus ei anna vastust küsimusele, kuidas tuleb tõlgendada selle direktiivi artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b. Direktiivi artikli 31 lõike 2 kohaselt peavad liikmesriigid läbivaatamismenetluse võimalikult kiiresti lõpule viima, ilma et see piiraks taotluse põhjalikku ja piisavat läbivaatamist. Viidatud sättest näib tulenevat, et läbivaatamismenetluse kiirus on küll oluline, kuid see ei tohi toimuda varjupaigamenetluses üles näidatava piisava hooldsuse arvelt. Seda arvestades tuleb kõne alla direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b laiem tõlgendus, mille kohaselt võib seda õigesti kasutada ka juhul, kui otsuse tegemise tähtaega on vaja pikendada varjupaigataotluste suure hulga tõttu, et tagada varjupaigamenetluses piisav hooldus, ja seda isegi siis, kui kõik need taotlused ei ole esitatud lühikese aja jooksul, kuid staatssecretaris peab tegema korruga otsuse suure hulga varjupaigataotluste kohta. Selle vastu räägib tõsiasi, et direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkt b näib olevat erand põhimõttest, et staatssecretaris peab menetluse lõpule viima kuue kuu jooksul. Kui lähtuda sellest, võib asuda seisukohale, et seda sätet tuleb tõlgendada kitsalt. Sellisel juhul võib menetlev asutus otsuse tegemise tähtaega pikendada, kui lühikese aja jooksul esitatakse suur hulk varjupaigataotlusi, ja järelikult tuleks lähtuda sõna „korruga“ mõnevõrra laiemast tõlgendusest.

Direktiivi 2013/32/EL artikli 31 ja artikli 4 lõike 1 vaheline suhe

- 19 Sõnastus „mis teeb menetluse lõpuleviimisel kuuekuulisest tähtajast kinnipidamise praktikas väga raskeks“ ja eelkõige sõna „mis“ tekitab küsimuse, kas direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b kohaldamisel võivad rolli mängida ka muud asjaolud kui korruga esitatud varjupaigataotluste suur hulk, näiteks asjaolu, et menetlev asutus peab juba tegelema eraldiseisva kuhjumisega. Direktiivi 2013/32/EL artikli 4 lõige 1 kohustab liikmesriike lisaks tagama, et menetleva asutuse käsutusse antakse direktiivi kohaste ülesannete täitmiseks muu hulgas piisaval arvul pädevaid töötajaid. Seda sätet arvestades on mõeldav, et direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b kohaldamise üle otsustamisel ei saa liikmesriik tugineda asjaolule, et ta peab tegelema eraldiseisva kuhjumisega.

Esialgne järeldus

- 20 Eespool esitatud märkusi arvestades ei ole Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van Statele (Madalmaade kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu halduskohtuasjade osakond) selge, kuidas tuleb direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b tõlgendada. Tema esialgne seisukoht on, et kõnealuses sättes sisalduvat sõna „korraga“ ei saa mõista sõna-sõnalt tähenduses „samal hetkel“, sest praktikas esitatakse varjupaigataotlusi tegelikult harva ühel ja samal hetkel. Kuid isegi sõna „korraga“ laiema tõlgendamise korral peab see olema ajaliselt piiratud.
- 21 Direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkt b näib olevat erand põhimõttest, et staatssecretaris peab menetluse lõpule viima kuue kuu jooksul. Arvestades kõnealuse direktiivi artikli 31 lõike 3 eesmärki ja soovitatavat toimet, peab Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Madalmaade kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu halduskohtuasjade osakond) võimalikuks tõlgendada artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punkti b laialt. Sellisel juhul võib õigust pikendada otsuse tegemise tähtaega kasutada ka juhul, kui varjupaigataotluste hulk pikema aja jooksul aeglasemalt suureneb.
- 22 Selline tõlgendus ei pruugi tingimata olla vastuolus direktiivi 2013/32/EL artikli 4 lõikega 1, mille kohaselt peab menetlev asutus tagama, et teatavaid kõikumisi varjupaigataotluste hulgas oleks võimalik hallata. Viidatud sättest ei nähtu, et staatssecretaris täidab seda kohustust ainult siis, kui ta olenemata varjupaigataotluste hulgast suudab alati otsuse teha kuue kuu jooksul. Otsuse tegemiseks vajaliku võimekuse suurendamine võtab nimelt aega ega kulge praktikas automaatselt nii nagu prognoositud.
- 23 Lõpuks näib direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punktist b tulenevat, et vastamisel küsimusele, kas korraga esitatud varjupaigataotluste suure hulga tõttu on läbivaatamismenetluse lõpuleviimine kuue kuu jooksul muutunud väga raskeks, ei või arvesse võtta muid asjaolusid kui korraga esitatud varjupaigataotluste suur hulk. Tõlgendus, mis võtab arvesse ka muid põhjusi, mille tõttu ei ole võimalik otsust teha tähtaja jooksul, näib olevat vastuolus viidatud sätte sõnastusega. Kui näiteks rahvusvahelise kaitse taotluste läbivaatamisel tekkinud eraldiseisvat kuhjumist saaks otsustamisel, kas otsuse tegemise tähtaega vastavalt direktiivi 2013/32/EL artikli 31 lõike 3 kolmanda lõigu punktile b pikendada, arvesse võtta, võiks see olla vastuolus liikmesriikide kohustusega tagada, et menetleva asutuse käsutuses on piisavalt vahendeid.

Eelotsuse küsimuste asjakohasus

- 24 Rechtbanki (esimese astme kohus) otsust täites tegi staatssecretaris 14. aprillil 2023 Xi varjupaigataotluse kohta otsuse. Sellegipoolest on tal riigisisese õiguse kohaselt ikka veel huvi esitada apellatsioonkaebus Rechtbanki (esimese astme kohus) järelduse peale, et tema otsus pikendada WBV 2022/22-ga varjupaigataotluste kohta otsuse tegemise tähtaega ei ole õiguspärane, ja seega ka

huvi saada vastused eelotsuse küsimustele, ja seda tulenevalt sellest, et Rechtbanki (esimese astme kohus) otsus looks pretsedendi. Lisaks on Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Madalmaade kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu halduskohtuasjade osakond) menetluses mitu sarnast apellatsioonkaebust, milles staatssecretaris viitab käesolevas asjas esitatud apellatsioonkaebuse sisule. Lõpuks ootab Rechtbank Den Haag (Haagi esimese astme kohus, Madalmaad) vastust WBV 2022/22 õiguspärasuse küsimusele, kuna tema menetluses on arvukalt kaebusi selle kohta, et varjupaigataotluste kohta ei ole tehtud otsust tähtaja jooksul.

TÖÖDOKUMENT